

Minister Kultury i Dziedzictwa Narodowego

Marta Cienkowska

Pan
Włodzimierz Czarzasty
Marszałek Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku,

odpowiadając na interpelację nr 14040 postów Moniki Rosy i Pawła Bliźniuka z 9 grudnia 2025 roku w sprawie konieczności wzmocnienia mechanizmów ochrony małoletnich przed treściami szkodliwymi w przestrzeni medialnej w kontekście funkcjonowania platformy streamingowej Kick.com jako podmiotu działającego w obszarze mediów elektronicznych, uprzejmie proszę o przyjęcie następujących wyjaśnień, uwzględniających również wyjaśnienia przekazane przez Ministra Finansów i Gospodarki oraz Ministra Cyfryzacji.

Należy wskazać, że zgodnie z ustawą z dnia 29 grudnia 1992 roku o radiofonii i telewizji (zwanej dalej URiT)¹ podmioty udostępniające treści na portalach streamingowych (takich jak kick.com), które spełniają definicję dostawcy usługi medialnej, podlegają obowiązkowi wynikającym z tej ustawy. Fakt, że platforma streamingowa nie ma swojej siedziby w Polsce nie oznacza, że ograniczona jest odpowiedzialność podmiotów zamieszczających na niej treści, a podlegających polskiej jurysdykcji. W motywie 3 Dyrektywy o audiowizualnych usługach medialnych² wyraźnie wskazano, że *programy lub inne usługi audiowizualne podlegające odpowiedzialności redakcyjnej dostawcy mogą same w sobie stanowić audiowizualne usługi medialne, nawet jeżeli są oferowane za pośrednictwem platform udostępniania wideo*. Z praktyki Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji, podmiotu posiadającego uprawnienia w zakresie egzekwowania wykonywania obowiązków wynikających z ustawy o radiofonii i telewizji, wynika, że KRRiT uznaje nietradycyjne podmioty wypełniające definicję dostawców usług medialnych, prowadzące działalność na platformach udostępniania wideo (takie jak influencerzy), za podmioty podlegające tym samym obowiązkowi co tradycyjni dostawcy usług medialnych.

Zgodnie z treścią art. 18 ust. 4 URiT w odniesieniu do nadań (przekazów linearnych, na żywo) zabronione jest rozpowszechnianie wszelkich, bez wyjątku, audycji lub innych przekazów zagrażających fizycznemu, psychicznemu lub moralnemu rozwojowi małoletnich, w szczególności zawierających treści pornograficzne lub w sposób nieuzasadniony eksponujących przemoc. Ponadto audycje lub inne przekazy, zawierające sceny lub treści mogące mieć negatywny wpływ na prawidłowy fizyczny, psychiczny lub moralny rozwój małoletnich, inne niż wymienione powyżej, mogą być rozpowszechniane wyłącznie w godzinach od 23 do 6. Dodatkowo w przypadku takich treści istnieje bezwzględny obowiązek oznaczenia ich odpowiednim symbolem. Za nieprzestrzeganie ww. zasad

¹ (Dz. U. z 2022 r, poz 1722 z późn. zm)

² Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/13/UE z dnia 10 marca 2010 r. w sprawie koordynacji niektórych przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych państw członkowskich dotyczących świadczenia audiowizualnych usług medialnych (dyrektywa o audiowizualnych usługach medialnych) zmieniona przez Dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1808 z dnia 14 listopada 2018 r. zmieniającą dyrektywę 2010/13/UE w sprawie koordynacji niektórych przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych państw członkowskich dotyczących świadczenia audiowizualnych usług medialnych (dyrektywa o audiowizualnych usługach medialnych) ze względu na zmianę sytuacji na rynku

Informacja dotycząca zasad przetwarzania danych osobowych przez Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego oraz praw osób, których dane są przetwarzane została zamieszczona na stronie <http://bip.mkidn.gov.pl> w zakładce ochrona danych osobowych.

ustawodawca przewidział sankcję. Zgodnie z treścią art. 53 ust. 1 URiT, jeżeli nadawca narusza obowiązki wynikające z przepisów art. 18 ust. 1-5b, Przewodniczący KRRiT wydaje decyzję nakładającą na nadawcę karę pieniężną. W przypadku usług medialnych na żądanie, zgodnie z art. 47e URiT zabronione jest natomiast publiczne udostępnianie audiowizualnej usługi medialnej na żądanie, w ramach której są dostępne w katalogu audycje lub inne przekazy, o których mowa w art. 18 ust. 4 URiT, bez stosowania skutecznych zabezpieczeń technicznych lub innych odpowiednich środków, mających na celu ochronę małoletnich przed ich odbiorem. Dostawca audiowizualnej usługi medialnej na żądanie, uwzględniając rodzaj treści mogących mieć negatywny wpływ na prawidłowy rozwój fizyczny, psychiczny lub moralny oraz stopień szkodliwości audycji lub innego przekazu dla małoletnich w poszczególnych kategoriach wiekowych, jest obowiązany do odpowiedniego kwalifikowania i oznaczania audycji i innych przekazów. Także w tym przypadku, nieprzestrzeganie obowiązków zagrożone jest sankcją.³

W odniesieniu do odpowiedzialności samych platform udostępniania wideo, ze względu na transgraniczny charakter znacznej części tych platform, odpowiednie rozwiązania konieczne są na poziomie unijnym tak, by przy zachowaniu zasad wolnego rynku, zapewnić wysokie standardy ochrony we wszystkich państwach członkowskich oraz skuteczność ich stosowania. Z tego względu Polska w okresie polskiego przewodnictwa w Radzie UE, w związku ze zbliżającą się ewaluacją i potencjalną rewizją Dyrektywy o audiowizualnych usługach medialnych, zaproponowała tekst konkluzji Rady UE, zachęcających Komisję Europejską m.in. do przeanalizowania, czy przepisy Dyrektywy o audiowizualnych usługach medialnych wystarczająco jednoznacznie obejmują swoim zakresem wszystkie nowego typu podmioty działające na rynku audiowizualnych usług medialnych (ze szczególnym uwzględnieniem influencerów). Ponadto rozdział Konkluzji poświęcono ewaluacji przepisów dotyczących ochrony małoletnich. Równocześnie zachęcono KE do przyjrzenia się mechanizmom współpracy transgranicznej, by zapewnić jak najskuteczniejszą realizację krajowej polityki w odniesieniu do treści audiowizualnych, przy równoczesnym zachowaniu zasad wolnego rynku. W treści Konkluzji zwrócono uwagę KE na problem odpowiedzialności platform udostępniania wideo pozostających w jurysdykcji UE za zamieszczane na nich treści.⁴ Polska planuje aktywne uczestnictwo w pracach nad potencjalnymi zmianami w Dyrektywie. W odniesieniu do platform „wymykających się” jurysdykcji UE ważną rolę może odegrać natomiast Akt o usługach cyfrowych.⁵

Również Ministerstwo Cyfryzacji identyfikuje problem związany z nieodpowiednim poziomem bezpieczeństwa zapewnianym małoletnim w Internecie, wynikający głównie z dostępu do treści szkodliwych dla rozwoju i zdrowia psychofizycznego najmłodszych użytkowników Internetu. Obecnie w polskim systemie prawnym brakuje adekwatnych środków i regulacji, które skutecznie ograniczyłyby dostęp małoletnich do treści mogących mieć na nie negatywny wpływ. Spostrzeżenia te zostały potwierdzone między innymi podczas prac grupy roboczej ds. ochrony małoletnich przed treściami szkodliwymi w Internecie, powołanej przy Ministerstwie Cyfryzacji w 2024 r. Tematyka treści szkodliwych, w tym treści o charakterze przemocowym i wulgarnym, stanowiła jeden z elementów diskutowanego problemu dostępu do treści szkodliwych. Wówczas członkowie grupy roboczej, w tym przedstawiciele sektora akademickiego, sektora pozarządowego oraz instytucji publicznych, wsparli Ministerstwo Cyfryzacji w wypracowaniu założeń projektu ustawy mającej na celu zwiększenie ochrony małoletnich w Internecie. Przygotowany w oparciu o te założenia projekt ustawy trafił w lutym 2025 r. do uzgodnień

³ Art. 53c URiT.

⁴ Konkluzje Rady w sprawie oceny ram prawnych dotyczących audiowizualnych usług medialnych i usług platform udostępniania wideo (C/2025/2954).

⁵ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/2065 z dnia 19 października 2022 r. w sprawie jednolitego rynku usług cyfrowych oraz zmiany dyrektywy 2000/31/WE

i konsultacji publicznych. Zgodnie z ówczesną wersją projekt dotyczył szeroko rozumianych treści szkodliwych dostępnych w Internecie. Jednakże wiele wtedy zgłoszonych uwag do projektu dowodziło, że problematyka dostępu do treści szkodliwych wymaga pogłębionej analizy zarówno od strony merytorycznej tego zagadnienia, jak i prawnej.

Wobec tego, kierując się również bardziej zaawansowanym poziomem badań nad zjawiskiem zbyt łatwego dostępu osób małoletnich do treści pornograficznych, ograniczono zakres przedmiotowy projektu do treści wymagających priorytetowego uregulowania – treści pornograficznych. W przypadku tych treści lepiej zbadana i określona jest ich skala i specyfika, a ugruntowane orzecznictwo sądów ułatwia odpowiednie stosowanie prawa w tym zakresie, co umożliwi dokładniejsze działanie w procesie legislacyjnym. Zgodnie z aktualnym projektem ustawy podmioty, w których usługach świadczonych drogą elektroniczną (np. platformy społecznościowe, strony internetowe) znajdują się treści pornograficzne, zostaną zobowiązane do weryfikacji wieku, czyli jednoznacznego stwierdzenia pełnoletniości użytkownika. Projekt przewiduje wprowadzenie rejestru nazw domen zawierających treści pornograficzne, do których dostęp nie jest zabezpieczony weryfikacją wieku. Dostęp do domen z rejestru będzie blokowany przez przedsiębiorców telekomunikacyjnych. Problematyka dostępu do treści szkodliwych przez małoletnich jest znacznie bardziej złożona, chociażby z uwagi na szeroki zakres tego rodzaju treści, ich różnorodność oraz kanały dystrybucji. Przygotowanie przepisów regulujących tę materię wymaga dodatkowych analiz i konsultacji, a zatem musi stać się przedmiotem odrębnego procesu legislacyjnego. W jego trakcie konieczne do przedyskutowania będą kwestie definicyjne, metody klasyfikowania tych treści w sposób niepozostawiający wątpliwości co do rozumienia tego pojęcia oraz pożądane najlepsze praktyki co do postępowania z takimi treściami.

Kwestie te nie pozostały także obojętne regulatorowi unijnemu. Działania mające na celu ochronę osób małoletnich przewiduje unijny Akt o usługach cyfrowych, którego przepisy weszły w życie w lutym 2024 r. Jak wynika z art. 28 tego Aktu, dostawcy platform internetowych dostępnych dla małoletnich są zobowiązani do wprowadzenia odpowiednich i proporcjonalnych środków w celu zapewnienia wysokiego poziomu prywatności, bezpieczeństwa i ochrony małoletnich w zakresie świadczonych usług. W lipcu 2025 r. Komisja Europejska wydała wytyczne dotyczące stosowania środków, o których mowa w tym przepisie, służących ochronie małoletnich. Wytyczne zawierają między innymi zalecenia dotyczące stosowania mechanizmów weryfikacji wieku w usługach świadczonych drogą elektroniczną oraz ograniczenia ryzyka ekspozycji małoletnich na treści ukazujące lub promujące przemoc. W przypadku dostawców platform, niewywiązujących się z obowiązków przewidzianych w Akcie o usługach cyfrowych, organami uprawnionymi do podjęcia działań są Komisja Europejska (w przypadku największych platform internetowych) bądź koordynatorzy do spraw usług cyfrowych wyznaczeni w państwach członkowskich Unii Europejskiej. Akt o usługach cyfrowych obowiązuje również dostawców platform spoza Unii Europejskiej – w takim przypadku działanie powinien podjąć koordynator państwa, w którym dany dostawca wyznaczył swojego przedstawiciela prawnego. Jednakże zgłoszenia naruszenia przepisów dokonać może każdy obywatel Unii, kierując taką informację do koordynatora w swoim państwie. W Polsce koordynatorem do spraw usług cyfrowych tymczasowo został ustanowiony Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej na podstawie uchwały Rady Ministrów z dnia 13 maja 2025 r. Formalne wyznaczenie Prezesa Urzędu

Komunikacji Elektronicznej na koordynatora przewidywała ustawa o zmianie ustawy o świadczeniu usług drogą elektroniczną oraz niektórych innych ustaw⁶.

Niezależnie od powyższego, w ocenie Ministerstwa Cyfryzacji wsparcie dla tych rozwiązań stanowić muszą krajowe rozwiązania, przewidujące sprawniejsze i bardziej rygorystyczne konsekwencje po stronie dostawców umożliwiających dostęp do treści szkodliwych w Internecie. Pierwszym krokiem w celu zwiększenia bezpieczeństwa małoletnich w tym zakresie jest pozytywne zakończenie prac nad projektem ustawy o ochronie małoletnich przed dostępem do treści pornograficznych w Internecie.

Ministerstwo Finansów i Gospodarki wskazuje, że w interpelacji nr 14040 zwrócono uwagę na niedostateczną skuteczność Rejestru Domen Służących do Oferowania Gier Hazardowych Niezgodnie z Ustawą, prowadzonego przez Krajową Administrację Skarbową, podkreślając, że *rejestr ten ma charakter niekompletny, co w praktyce umożliwia omijanie przepisów ustawy przez podmioty wykorzystujące pośrednie kanały promocji hazardu. Platformy takie jak Kick – choć stanowią narzędzie intensywnej promocji usług hazardowych przez streamerów – nie są kwalifikowane jako domeny oferujące gry hazardowe, a tym samym nie podlegają wpisowi do rejestru ani blokadzie. Powoduje to istotną lukę regulacyjną, która wprost osłabia efektywność krajowego systemu przeciwdziałania nielegalnym usługom hazardowym w przestrzeni internetowej.* W związku z powyższym MFiG wyjaśnia, że Krajowa Administracja Skarbowa monitoruje Internet w zakresie gier hazardowych online i podejmuje działania eliminujące nielegalne strony internetowe z hazardem. Wyrazem tych działań są systematycznie dokonywane wpisy do Rejestru domen służących do oferowania gier hazardowych niezgodnie z ustawą (<https://hazard.mf.gov.pl>).

Strona internetowa działająca w nazwie domenowej kick.com to platforma (podobnie jak TWITCH czy YOUTUBE) do udostępniania transmisji (także na żywo) różnorodnych, wielotematycznych treści, jakkolwiek dominującym tematem są streamingi gier komputerowych typu zręcznościowego, które nie są grami hazardowymi. W związku z tym w ocenie Ministerstwa Finansów nie jest to strona stworzona i przeznaczona wyłącznie do reklamowania i promowania kasyn internetowych za pośrednictwem kont użytkowników tego serwisu.

Zgodnie z art. 15f ust. 4 pkt 1 ustawy z dnia 19 listopada 2009 r. o grach hazardowych⁷, dalej „ustawa o grach hazardowych”, podstawą wpisu nazwy domeny internetowej do Rejestru domen jest zidentyfikowane wykorzystywanie domeny do urządzania gier hazardowych wbrew przepisom prawa lub stwierdzenie, że domena służy do reklamowania lub promowania gier hazardowych niezgodnie z przepisami. Brak spełnienia którejkolwiek z ustawowo określonych przesłanek wyklucza możliwość wpisu domeny do Rejestru domen i zablokowania strony internetowej.

Domeny internetowe, zidentyfikowane jako wykorzystywane do urządzania gier hazardowych lub służące do reklamowania/promowania gier hazardowych niezgodnie z przepisami prawa, wpisywane są do Rejestru domen i blokowane na terytorium RP. Rejestr domen nie tylko chroni polskie społeczeństwo, ale także zwiększa świadomość graczy co do tego, czy korzystają z usług legalnego operatora gier hazardowych, zatem czy angażowane przez nich środki finansowe (i oni sami) są bezpieczne.

W celu ochrony polskiego społeczeństwa (w tym małoletnich) Krajowa Administracja Skarbowa, w ramach posiadanych narzędzi i obowiązujących regulacji prawnych, na bieżąco

⁶ Ustawa nowelizująca ustawę o świadczeniu usług drogą elektroniczną oraz niektóre inne ustawy ustawodawca krajowy ustanowił kompleksowe ramy wykonywania rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/2065 z 19.10.2022 r. w sprawie jednolitego rynku usług cyfrowych oraz zmiany dyrektywy 2000/31/WE (akt o usługach cyfrowych) (Dz.Urz. UE L z 2022 r. Nr 277, s. 1; dalej: DSA), została jednak zawetowana przez Prezydenta RP.

⁷ Dz. U. z 2025 r. poz. 595

podejmuje działania ograniczające rozpowszechnianie się w sieci nielegalnego hazardu i jego reklamy, czego wyrazem jest prawie 52 tys. wpisów w Rejestrze domen, w tym prawie 5 tys. domen, głównie serwisów afiliacyjnych nielegalnych kasyn i bukmacherów, ale także witryn nieuczciwych polskich „influencerów” reklamujących hazard.

Dodatkowo każde naruszenie obowiązujących przepisów ww. ustawy podlega odpowiedzialności karnej skarbowej określonej ustawą z dnia 10 września 1999 r. - Kodeks karny skarbowy⁸. Prowadzone są postępowania przygotowawcze w zakresie prowadzenia przez streamerów reklamy i promocji gier hazardowych wbrew przepisom ustawy o grach hazardowych.

W odniesieniu do pytania nr 4 w sprawie wprowadzenia obowiązków współpracy dla zagranicznych platform działających na terenie Polski, np. obowiązku wyznaczenia przedstawiciela ds. zgodności z prawem lub obowiązku szybkiego reagowania na treści stanowiące zagrożenie dla małoletnich, Ministerstwo Finansów wyjaśnia, że obecnie każdy z krajów członkowskich Unii Europejskiej dysponuje swobodą w zakresie kształtowania ograniczeń organizowania i uczestnictwa w grach hazardowych. Problematyka gier hazardowych nie została objęta harmonizacją na poziomie prawa europejskiego. Jurysdykcja państwa polskiego jest ograniczona do granic Rzeczypospolitej Polskiej. Niezależnie od powyższego, wskazać należy, że ze strony Krajowej Administracji Skarbowej nawiązano kontakt z przedstawicielami platform społecznościowych, w Meta w zakresie współpracy dot. umieszczania na platformach społecznościowych treści naruszających przepisy ustawy o grach hazardowych. Nadto w zakresie ograniczania reklam i promocji gier hazardowych przedstawiciele Ministerstwa Finansów brali udział w konsultacji zorganizowanej przez UOKiK m.in. odnoszącej się do naruszania przepisów prawa polskiego, w tym w obszarze zakazu reklamy gier hazardowych. W konsultacjach wzięli udział także przedstawiciele platformy YouTube i Instagram.

Z poważaniem

z up. MINISTRA KULTURY
I DZIEDZICTWA NARODOWEGO

SEKRETARZ STANU

Maciej Wróbel

⁸ Dz. U. z 2025 r. poz. 633